

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionslokalerne.....	2
2.	Rapportgennemgang.....	4
2.1.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	8
2.2.	Lægeundersøgelse	10
2.2.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	13
2.2.2.	Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald.....	15
2.2.3.	Tidsp. for lægetilsyn i forh. til indbringelse til politistationen	17
2.3.	Oplysninger fra kriminalregistret.....	19
2.4.	Fremstilling og visitation mv.....	20
2.4.1.	Fremstilling	20
2.4.2.	Visitation mv.	20
2.5.	Tilsyn.....	24
2.6.	Løsladelsestidspunktet.....	30
2.7.	Vejledning om klageadgang mv.....	31
3.	Opfølgning.....	32
4.	Underretning.....	32

Den 11. juni 2003 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Holbæk. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale vedrørende detentionsanbringelse til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Holbæk og Justitsministeriet med henblik på at myndighederne kunne fremkomme med eventuelle bemærkninger vedrørende de faktiske forhold som beskrevet i rapporten. Politimesteren har med brev af 15. september 2003 sendt en notits af 14. september 2003 hvori er fremsat enkelte bemærkninger som er indarbejdet i denne rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra Justitsministeriet.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i politigårdens underetage.

Indgang til detentionen sker fra politistationens baggård. Bortset fra mulighed for indkig fra en etageejendom med privat beboelse overfor er det ikke umiddelbart muligt for udenforstående at overvære indbringelsen af tilbageholdte.

Fra indgangspartiet leder en trappe med nogle få trin ned til detentionslokalerne.

Umiddelbart inden for indgangen er en visitationsskranke hvor der sker registrering af de tilbageholdte. Bag skranken er der skabe til opbevaring af den tilbageholdtes effekter og tøj. På en hylde under skranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling

(”Hvor går du hen, når du går ud?”) som udleveres til de tilbageholdte ved løsladelsen. Jeg henviser til pkt. 2.7.

Ved siden af visitationsskranken er der et toilet til brug for de tilbageholdte.

På den anden side af en gang ligger detentionslokalerne som der er to af. Begge lokaler er større end hvad der ses andre steder, og det ene lokale er større end det andet. Lokalerne er på henholdsvis ca. 8 og 10 m².

I begge lokaler er der et blændet vindue uden indvendige hængsler. Så vidt ses kan vinduet (kun) åbnes udefra. Væggene er lysegrå, og cementgulvene er malet i en mørkere grå farve. Der var stort set ingen ridser, skrammer mv. på døre eller vægge i detentionslokalerne. Det blev oplyst at lokalerne blev istandsat ca. to år tidligere, men at der løbende sker vedligeholdelse. Gulvet er også uden skader. Der var ingen fremspring eller løse skruer.

I gulvene i hvert lokale er der en afløbsrist som er dækket af en metalplade. Op ad væggen stod i detentionslokalerne henholdsvis en og to madrasser. Madrasserne var beklædt med en slags vaskbar vinyl/voksdug.

I væggene er der monteret i alt fem aflange ventilationshuller med riste for. Det blev oplyst at der var sat nye riste på i forbindelse med den gennemgang af ventilationsriste som Rigspolitichefen foretog for nogle år siden. Ristene opfylder således kravene om hullernes maksimumstørrelse. Samtidig skete der indkapsling af faldstammen der løber under loftet.

Højt oppe på væggen er der monteret skotlamper. Gitteret omkring lamperne sidder helt tæt til plexiglasset og er monteret med skruer som ikke kan løsnes. Derimod kan der muligvis være en sikkerhedsrisiko derved at det er muligt at fæstne en snor eller lignende omkring selve lampen.

Jeg anmoder politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse herom.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. I loftet er der indbygget kamera i en kasse der er monteret i loftet, og der er højttaler.

De tekniske installationer blev afprøvet og fungerede, dog var billedet fra det ene detentionslokale en anelse uklart. Det blev oplyst at det kunne skyldes spyt eller lignende, og at det måtte være kommet på for ikke så længe siden idet kameralinserne næsten lige var blevet renset.

Jeg har noteret mig at linserne var renset kort tid før inspektionen, og at politiet således er opmærksom på at rense linserne når de er uklare.

I hver af dørene er der et indkigshul/en dørspion. Glassene var ridsede, men dog ikke i større omfang end at det var muligt at se igennem glassene.

Detentionslokalerne var rengjorte.

Om opvarmning af lokalerne blev det oplyst at der ikke er varme, men at der heller aldrig er koldt. De tilbageholdte får udleveret tæpper.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 10 detentionsanbringelser forud for den 25. april 2003 (tidspunktet for varslingen af inspektionen). Jeg modtog herefter 10 detentionsrapporter der vedrører perioden fra den 3. april 2003 til og med den 20. april 2003. I det ene tilfælde skete der dog ikke detentionsanbringelse idet den pågældende efter lægeundersøgelse der fandt sted umiddelbart efter fremstillingen for vagthavende, blev løsladt (til skadestue). Denne rapport indgår derfor kun delvis i gennemgangen nedenfor.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer der trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Til kundgørelsen knytter sig som bilag 1 Rigspolitechefens blanket P152, detentionsrapporten. Ifølge Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 kan politikredsene – hvis dette ønskes på grund af lokale behov – udfærdige en lokal blanket som (i udfyldt stand) skal indeholde de samme oplysninger som blanket P152. Politimesteren i Holbæk anvender blanket P152.

Blanketten P152 forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle fratagne effekter.

Blanketten P152 indeholder videre et felt med rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende.

Videre er der på blanketten et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Der er felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusede og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Der er felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede fratagne effekter, og til den

tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. I ingen af de 10 blanketter som jeg modtog, er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Således er der f.eks. ikke i noget tilfælde sket notat i rubrikken til angivelse af om der er udleveret pjece til den tilbageholdte om klageadgang, begrundelse og alkoholafvænnings- og -behandling, og kun i 4 af de 10 tilfælde er der sket afkrydsning af rubrikken om udskrift fra Kriminalregistret.

På baggrund af Folketingets Ombudsmands inspektioner af politikredsenes detentioner har Rigs- politichefen i brev af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i kundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter anført i detentionskundgørelsen udfyldes. De rapporter som jeg har gennemgået, ligger som nævnt efter dette tidspunkt.

Under inspektionen oplyste politimesteren at det allerede forud for mit besøg (på ny) var blevet indskærpet at kundgørelsens regler (herunder § 22, stk. 1) skal overholdes.

Det er beklageligt at der – på trods af Rigspolitechefens indskærpelse – i intet tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Da politimesteren på ny har indskærpet notatpligten, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I det følgende angives anbringelserne ved AP.nr. i de 6 tilfælde hvor dette nummer er angivet. I de øvrige tilfælde angives j.nr., dog indeholder en af rapporterne hverken AP.nr. eller j.nr. Det drejer sig om en anbringelse den 20. april 2003 (den seneste).

Der har i 2 tilfælde været tale om mere end én detentionsanbringelse i løbet af den samme dag (i begge tilfælde to anbringelser). De fandt sted henholdsvis den 19. og 20. april 2003 (i påsken).

Af Politiets Statistik for 2002 (www.politi.dk) fremgår det at der dette år var 135 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Holbæk politikreds (mens 3 spirituspåvirkede personer blev indbragt til sygehuset, 5 bragt til hjemmet og 48 bragt til forsorgshjem eller lignende). Politimesteren har oplyst at tallene er forkerte (for alle eller en række af politikredsene), og at fejlene snarest vil blive rettet. For Holbæk politikreds er der rettelig tale om 137 detentionsanbringelser i alt og 9 spirituspåvirkede personer der blev indbragt til sygehuset, mens ingen blev bragt til hjemmet eller til forsorgshjem eller lignende.

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Holbæk politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

Jeg går i øvrigt ud fra at politiet er opmærksom på det der er angivet i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001, om at politiet under de angivne forudsætninger i stigende omfang skal bringe berusede hjem.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

I et af de 10 tilfælde fremgår det ved afkrydsning at den pågældende var påvirket af alkohol. I dette tilfælde og i yderligere 8 tilfælde er graden af beruselse (vurderet af den vagthavende) angivet ved afkrydsning af rubrikkerne hertil. I 7 tilfælde er graden vurderet til middel, i et tilfælde til mellem middel og svær og i det sidste tilfælde til svær. Det fremgår således (alene) indirekte i de 8 tilfælde at der var tale om alkoholpåvirkethed.

Jeg henleder opmærksomheden på at både det forhold at den pågældende skønnes påvirket af alkohol, og graden af påvirkningen i alle tilfælde bør fremgå af blanketten.

I intet tilfælde er det på blanketten angivet at den tilbageholdte (også) var påvirket af andre berusende/og eller bedøvende midler (medicin/narkotika).

I 6 tilfælde fremgår det (tillige) af lægens oplysninger på lægeerklæringen at den pågældende var beruset, og i 3 af tilfældene i hvilken grad (efter lægens skøn). Det er i et tilfælde anført at den pågældende var ”dybt beruset”, og i de 2 andre at den pågældende var let og lettere ebrieret.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3 hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, herunder de tilfælde hvor lægen har skønnet at de pågældende kun var let/lettere beruset. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1. I detentionsblanketten er det muligt ved afkrydsning at angive om der er sket overgivelse til andre (nr. 1), indbringelse til hospital (nr. 2) indbringelse til forsorgshjem eller lignende (nr. 3) eller indsættelse i detentionen (nr. 4).

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorgshjem eller lignende (nr. 3).

I sagen om min inspektion af detentionen i Slagelse der anvendte detentionsrapporten også ved venterumsanbringelse, har Justitsministeriet i en udtalelse af 21. november 2002 anført følgende vedrørende spørgsmålet om anvendelse af detentionsrapporter når der ikke er tale om detentionsanbringelser:

”
...

Efter Justitsministeriets opfattelse bør detentionsblanketten, henset til det særlige regelsæt, der gælder for detentionsanbringelse, alene anvendes i forbindelse med egentlige detentionsanbringelser. Justitsministeriet vil ved fremsendelse af kopi af dette brev gøre Politimesteren i Slagelse bekendt med ministeriets opfattelse på dette punkt.”

Jeg anmoder Justitsministeriet om at uddybe hvad der skal forstås ved ”egentlige” detentionsanbringelser. Som nævnt fremgår det af kundgørelsens § 1, stk. 4, at detentionsrapporten skal anvendes også ved tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-3.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitechefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

I alle 10 tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, i det ene tilfælde dog alene af tilsynsnotaterne på blankettens bagside. I 8 tilfæl-

de fremgår det af detentionsrapporten hvilken læge der udførte tilsynet, og i 9 tilfælde på hvilket klokkeslæt det fandt sted.

I alle 10 tilfælde foreligger der en lægeerklæring udfærdiget på blanket P153 (bilag 2 til detentionskundgørelsen). I 7 tilfælde er lægens bemærkninger gengivet i detentionsrapporten under rubrikken ”lægens bemærkninger” i form af enkeltstående bemærkninger som f.eks. ”OK”, ”intet at bemærke”, ”ikke behandlingskrævende” etc.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspoliti-
chefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende
blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er
imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i
detentionsrapporten. De bemærkninger der fremgår af detentionsrapporten, er i
alle de konkrete tilfælde påført af politiet og er således (som anført ovenfor) en
gengivelse af lægens bemærkninger.

Til orientering for Politimesteren i Holbæk kan jeg oplyse at jeg i min rapport
af 26. august 2002 vedrørende min inspektion af detentionen i Tønder bad Ju-
stitsministeriet om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter al-
le bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med skriftligt, herunder
(enkeltstående) bemærkninger som ”kan detentionsanbringes”, ”ingen be-
mærkninger” og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved så-
danne bemærkninger.

Justitsministeriet udtalte i den anledning følgende:

”...

Justitsministeriet har drøftet spørgsmålet med Rigspoliti-
chefen og skal på den baggrund oplyse, at der med bestemmelsen i kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., tages sigte på egentlige indholds-
mæssige bemærkninger, som lægen måtte finde det fornødent at afgive skriftligt. Der stilles såle-
des ikke krav om, at enkeltstående bemærkninger, som lægen lige så vel kunne have fremsat

mundtligt over for vagthavende, påføres blanket P153. Disse bemærkninger kan således efter Rigspolitechefens og Justitsministeriets opfattelse påføres selve detentionsrapporten.”

Jeg meddelte i min opfølgingsrapport at jeg havde noteret mig det af Justitsministeriet oplyste.

I 6 af de 10 tilfælde er det angivet at lægeundersøgelsen fandt sted på politistationen, og i yderligere et tilfælde blot at den fandt sted i Holbæk – hvilket jeg går ud fra også sigter til politistationen. I yderligere et tilfælde fremgår det indirekte af detentionsrapporten at lægetilsynet fandt sted på politistationen idet den pågældende læge skønnede at den tilbageholdte burde undersøges nærmere på skadestue. Jeg går ud fra at lægetilsyn i de 2 sidste tilfælde ligeledes fandt sted på politistationen idet det ikke af oplysningerne om lægetilsynet i detentionsrapporten eller i øvrigt fremgår at det fandt sted andre steder (på skadestue).

Tilsynet er sket ved syv forskellige læger.

I alle 10 tilfælde er alle relevante afsnit i lægeerklæringen så vidt ses udførligt udfyldt. Jeg bemærker at jeg ikke er i stand til at vurdere hvilke lægelige undersøgelser der har været nødvendige.

I 9 tilfælde har lægen skønnet at undersøgtes tilstand ikke var behandlingskrævende.

I det resterende tilfælde anførte lægen at den pågældende skulle på skadestue på grund af en næsefraktur. Det fremgår ikke at den pågældende rent faktisk blev kørt til skadestuen, men det går jeg ud fra. Det er i detentionsrapporten alene anført at den pågældende skulle til undersøgelse på skadestue, og at han blev løsladt på et nærmere angivet tidspunkt (20-25 minutter efter lægeundersøgelsen). Det drejer sig om en sag med AP.nr. 297.

Efter min opfattelse burde det udtrykkeligt være fremgået af detentionsrapporten at der skete indbringelse til skadestuen.

Kun i 2 af de 10 tilfælde er rubrikken i lægeerklæringen ”fra politiet oplyses” udfyldt.

I alle 10 tilfælde er rubrikken ”eventuel måling af BAK (alkometer)” enten udfyldt eller udfyldt med angivelse af et minus.

I ingen af de 10 tilfælde har lægen anført supplerende bemærkninger i rubrikken ”konklusion”, pkt. c, i lægeerklæringen. (I et tilfælde er anført et minus).

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I alle 10 tilfælde er tidspunktet for tilkald af læge angivet i detentionsrapporten.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen).

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen, i 2 tilfælde dog tidspunktet for anholdelsen idet indbringelsestidspunktet ikke er angivet.

I disse 2 tilfælde er tilkald sket henholdsvis 4 og 35 minutter efter anholdelsen. Det drejer sig om anbringelser med AP.nr. 297 og 269/03. I førstnævnte tilfælde fandt anholdelse sted i Hørve, og fremstilling for vagthavende skete 20 minutter efter lægetilkaldet. Der synes således at være tale om tilkald af læge under indtransporten. I det andet tilfælde fandt anholdelse sted i Rørvig, og fremstilling for vagthavende skete 5 minutter efter lægetilkaldet.

I et af de tilfælde hvor indbringelsestidspunktet fremgår, skete der lægetilkald før indbringelsen. Det drejer sig om den sag der hverken har AP.nr. eller j.nr. (en anbringelse den 20. april 2003). Tilkaldet skete 7 minutter før indbringelsen og 28 minutter efter tilbageholdelsen.

I 2 tilfælde er tilkaldet sket samtidig med indbringelsen, og i de resterende tilfælde er tilkaldet sket senere end indbringelsen, nærmere bestemt 5, 6, 10, 15 og 40 minutter efter indbringelsen. I nævnte række-

følge skete lægetilkald i sagerne 15, 24, 30, 30 og 50 minutter efter tilbageholdelsen. Sagerne AP.nr./j.nr. er følgende: 260, 276/03, 280/03, 1400-61620-00020-03 og 1400-84230-00020-03.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelsens § 6 der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om hvorfor der i sagerne med j.nr. 1400-61620-00020-03 og 1400-84230-00020-03 gik henholdsvis 15 og 40 minutter fra indbringelsen af den tilbageholdte til lægen blev tilkaldt.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.2.1. har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicehøvedens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske

indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I 2 tilfælde er lægetilsyn sket inden for 30 minutter efter tilkaldet (i begge tilfælde 22 minutter efter tilkaldet). I de øvrige tilfælde er lægetilsynet sket hhv. 40 minutter (2 tilfælde), 57 minutter, 1 time, 1 time og 4 minutter, 1 time og 5 minutter, 1 time og 10 minutter og 2 timer efter tilkaldet. Det drejer sig i nævnte rækkefølge om AP.nr. 269/03, 280/03, sagen uden hverken AP.nr. eller j.nr. (en anbringelse den 20. april 2003), j.nr. 1400-84230-00020-03, AP.nr. 276/03, j.nr. 1400-70321-00005-03, AP.nr. 260 og j.nr. 1400-61620-00020-03.

I notitsen af 14. september 2003 er det oplyst at politiet i dagtimerne hvor lægevagten ikke kan benyttes, anvender de praktiserende læger i det omfang de har mulighed for at komme. I den periode af døgnet hvor vagtlægeordningen fungerer, anvendes denne ordning. I særlige tilfælde hvor vagtlæge ikke kan komme, benytter politiet skadestuen på Centralsygehuset i Holbæk. Politiet har en aftale med en enkelt praktiserende læge i Holbæk som har givet tilsagn om tilsyn med detentionsanbragte hvis han har tid og andre muligheder er udelukket.

Under inspektionen blev det oplyst at det kan være et problem med tilsyn i dagtimerne. Som nævnt under pkt. 2.2., er tilsyn i de konkrete tilfælde sket ved syv forskellige læger. Lægeundersøgelse fandt i 3 tilfælde sted i tidsrummet mellem kl. 8 og 16.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om de 4 sidstnævnte tilfælde (AP.nr. 276/03, j.nr. 1400-70321-00005-03, AP.nr. 260 og j.nr. 1400-61620-00020-03). Jeg er opmærksom på at 2 af anbringelserne fandt sted i dagtimerne (AP.nr. 276/03 og AP.nr. 260).

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end en time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse. I denne kundgørelse var der, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I 2 tilfælde fremgår tidspunktet for indbringelsen som tidligere nævnt ikke (AP.nr. 297 og AP.nr. 269/03). Lægetilsyn fandt i disse tilfælde sted hhv. 26 minutter og 1 time og 15 minutter efter anholdelsen. I sidstnævnte tilfælde fandt anholdelse sted i Rørvig, og fremstilling for vagthavende skete 40 minutter efter anholdelsen. Jeg går på denne baggrund ud fra at lægetilsyn i denne sag fandt sted inden for en time efter indbringelsen til politistationen.

Ud af de 8 resterende tilfælde er der i 3 tilfælde forløbet mindre end en time fra indbringelsen til lægetilsynet. I 4 tilfælde er der forløbet hhv. 1 time og 5 minutter, 1 time og 10 minutter, 1 time og 15 minutter og 1 time og 40 minutter. Der er tale om j.nr. 1400-70321-00005-03, AP.nr. 276/03, AP.nr. 260 og j.nr. 1400-84230-00020-03. I det sidste tilfælde fandt lægetilsyn sted 2 timer og 15 minutter efter ind-

bringelsen (j.nr. 1400-61620-00020-03 – hvor anbringelse skete om natten).

Det er min opfattelse at lægetilsyn foretaget senere end en time efter indbringelsen ikke er tilstrækkelig hurtigt. Det er derfor beklageligt at der i halvdelen af tilfældene gik mere end en time.

For at opfylde forudsætningen om at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen, jf. pkt. 2.2.2., bør politiet efter min opfattelse søge at indgå generelle aftaler med læger der sikrer et effektivt tilsyn med de detentionsanbragte. Hvis politiet har problemer med at skabe et sådant effektivt tilsyn, følger det af Rigspolicehøvedens følgeskrivelse til kundgørelsen at politiet skal rette henvendelse til Rigspolicehøvedens Administrationsafdeling der herefter vil være behjælpelig med at forsøge at løse problemet. Men det er naturligvis (aftale)lægens ansvar i konkrete tilfælde at foretage en eventuel prioritering mellem flere presserende arbejdsopgaver, herunder tilsyn med detentionsanbragte, og denne prioritering vil kunne medføre at der går mere end en time før der foretages tilsyn med detentionsanbragte.

Det fremgår af det oplyste under pkt. 2.2.2. at Politimesteren i Holbæk har indgået en aftale med en enkelt læge om lægetilsyn med detentionsanbragte i denne politikreds, men ifølge aftalen kommer han kun hvis han har tid og andre muligheder er udelukket. Det blev som nævnt samme sted under inspektionen oplyst at der kan være problemer med tilsyn i dagtimerne.

Jeg beder politimesteren oplyse om det oplyste under inspektionen om at det kan være et problem med tilsyn i dagtimerne, skal forstås sådan at det i politikredsen er et generelt problem at foranstalte tilstrækkelig hurtigt lægetilsyn i dagtimerne. I givet fald beder jeg politimesteren om at oplyse om det på denne baggrund har været overvejet at indgå aftaler med flere læger om tilsyn med detentionsanbragte eller at tage kontakt til Rigspolicehøvedens Administrationsafdeling.

Jeg beder tillige politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til indbringelse til skadestuen i dagtimerne hvis de praktiserende læger ikke kan komme (inden for en rimelig tid).

(Jeg lægger som tidligere nævnt til grund at lægetilsynene i alle de 10 tilfælde som min undersøgelse omfatter, fandt sted på politistationen).

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares sammen med detentionsrapporten i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

På blanketten er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes herefter angivet at udskriften vedlægges detentionsrapporten.

Feltet er afkrydset i 4 tilfælde, men kun i et af disse tilfælde er der vedlagt en udskrift. I et af de tilfælde hvor feltet ikke er afkrydset, er udskrift vedlagt.

Det er beklageligt at der kun i 4 tilfælde er sket afkrydsning i rubrikken, og at udskrift fra kriminalregistret kun i 2 tilfælde er vedlagt detentionsrapporten, jf. kundgørelsens §§ 22 og 13, stk. 2. Da politimesteren forud for inspektionen har indskærpet notatpligten, jf. pkt. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold ud over at bemærke at jeg går ud fra at politimesteren i den forbindelse tillige indskærpede pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret.

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret (jf. også den vedlagte udskrift i et af de tilfælde hvor der ikke er sket afkrydsning), men at der i alle tilfælde – således også i de konkrete tilfælde – er indhentet sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS. Som nævnt skal alle punkter i detentionsrapporten udfyldes, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1.

2.4.1. Fremstilling

I 8 af de 10 tilfælde er der gjort notat om alle tre tidspunkter (tilbageholdelse, indbringelse og fremstilling).

I alle de 8 tilfælde hvor indbringelsestidspunktet fremgår, er indbringelse og fremstilling sket samtidig. I sagerne med j.nr. 1400-70321-00005-03, j.nr. 1400-84230-00020-03 og j.nr. 1400-61620-00020-03 er indbringelse, fremstilling for vagthavende, visitation og foreløbig indsættelse i detentionen sket samtidig.

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvorledes indbringelse, fremstilling, visitation og indsættelse i detentionen i de 3 nævnte tilfælde kan ske samtidig. Jeg henviser til at fremstilling for vagthavende forudsættes sket inden visitationen.

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal

vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte. Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt), og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

I 5 tilfælde er det markeret efter hvilken bestemmelse visitationen skete. I 2 af tilfældene er der sat kryds ud for begge bestemmelser. Det fremgår af de øvrige oplysninger i de 5 andre sager at der også er sket visitation i disse tilfælde.

Det er beklageligt at der ikke i alle tilfælde er gjort notat om efter hvilke bestemmelser der er sket visitation.

I 2 tilfælde (AP.nr. 280/03 og AP.nr. 276/03) er det ikke i detentionsrapporten angivet hvem der foretog visitationen. I de resterende 8 tilfælde er det med initialer angivet hvem der forestod visitationen.

Det er en fejl at det i de nævnte tilfælde ikke er angivet hvem der forestod visitationen.

I de netop nævnte tilfælde og i yderligere et tilfælde (AP.nr. 255/03) er tidspunktet for visitationen ikke angivet i detentionsrapporten. Det fremgår i alle de øvrige tilfælde.

Det er en fejl at det i de nævnte tilfælde ikke er angivet på hvilket tidspunkt visitationen fandt sted.

I en række tilfælde er den tilbageholdte frataget effekter og/eller penge. I alle tilfælde på nær et er der i detentionsrapporten gjort notat om det fratagne. I et af disse tilfælde er der i rapporten anført et minus i rubrikken til angivelse af fratagne effekter.

Jeg har tidligere udtalt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive (f.eks. ved at notere et minus eller et 0) at der ikke er fundet effekter at fratage (såfremt dette er tilfældet) selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget. (Det gælder efter min opfattelse også selv om det i rubrikken ovenover er angivet at der er sket visitation, og for så vidt allerede følger af denne oplysning at der ikke er fundet effekter at fratage når rubrikken om fratagne effekter ikke er udfyldt). Rigspolicechefen har i den tidligere nævnte skrivelse af 15. januar 2003 erklæret sig enig med mig i at det bør noteres i detentionsrapporten hvis den tilbageholdte ikke er frataget effekter, og har oplyst at dette vil blive medtaget ved en kommende revision af kundgørelsen og detentionsrapporten.

I alle de 7 tilfælde hvor der er oplysning om tidspunktet for visitationen, skete denne før eller samtidig med den foreløbige detentionsanbringelse.

Der er i alle disse tilfælde forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 1. Jeg går ud fra at visitation også i de øvrige tilfælde er sket før eller samtidig med den foreløbige detentionsanbringelse.

Af kundgørelsens § 13, stk. 5, fremgår det at navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I 2 tilfælde er det, som ovenfor nævnt, ikke angivet hvem der foretog visitationen. I 7 tilfælde fremgår det at visitationen er foretaget af to eller flere polititjenestemænd. I et tilfælde har alene medvirket én polititjenestemand. Navnene på de medvirkende polititjenestemænd er i alle tilfælde angivet ved initialer/forkortelser.

Til orientering for Politimesteren i Holbæk kan jeg oplyse at jeg i sagen vedrørende min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet i alle tilfælde er angivet ved initialer. Jeg går ud fra at man ved angivelsen af initialerne på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd.

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en tilbageholdt der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I detentionsrapporten er en rubrik til bemærkning såfremt den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere.

Der er oplysning om at den detentionsanbragte i 8 tilfælde er blevet frataget effekter og/eller penge, og om at den detentionsanbragte i et tilfælde ikke er frataget noget. I det sidste tilfælde er der ikke notat i rubrikken til angivelse heraf. Jeg går ud fra at den pågældende ikke er frataget noget, idet jeg går ud fra at det ellers ville have været noteret. Kun i 4 tilfælde har den detentionsanbragte kvitteret i detentionsrapporten ved udlevering af effekterne.

Der er således i 4 tilfælde ikke forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 2. Det er beklageligt.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspoliti-chefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsenes lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Holbæk politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld beder jeg politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I detentionsrapporten er der en rubrik til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangs-

punkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte. Detentionsrapporten har forskellige felter til angivelse af henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse.

Der er i alle tilfælde på nær ét angivet tidspunkt for såvel foreløbig som endelig detentionsanbringelse. Den ene sag er den sag hvor den pågældende blev kørt til skadestue efter lægens anbefaling (AP.nr. 297). Der er sat minus i rubrikkerne for foreløbig og endelig detentionsanbringelse.

I det netop nævnte tilfælde fandt der således ikke tilsyn sted i detentionen, og denne sag indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor.

I alle de øvrige 9 tilfælde er tilsynsskemaet på bagsiden af rapporten udfyldt. Der er gjort notat om de tilsyn der er udført, ved angivelse af tidspunkterne for de enkelte tilsyn og initialer eller navn på den der har udført tilsynet.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse.

Den foreløbige indsættelse i detentionen strakte sig i alle tilfælde på nær ét ud over en halv time med mellem 18 minutter og 1 time og 50 minutter. Ifølge tilsynsskemaet blev der i alle tilfælde, herunder det tilfælde hvor den foreløbige detentionsanbringelse ikke strakte sig ud over en halv time, ført tilsyn mellem den foreløbige og den endelige anbringelse i detentionen.

I 5 tilfælde er tilsyn under den foreløbige anbringelse sket ved personligt fremmøde. I 3 tilfælde er tilsyn sket udelukkende som elektroniske tilsyn, og i et tilfælde som to elektroniske tilsyn og et personligt fremmøde (som lå mellem de to elektroniske tilsyn). Det drejer sig om j.nr. 1400-70321-00005-03, j.nr. 1400-61620-00020-03, AP.nr. 260 og j.nr. 1400-84230-00020-03.

Det er beklageligt at tilsyn i 4 tilfælde ikke er sket i overensstemmelse med kundgørelsen.

Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle fratagne effekter og penge, til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring.

I 5 af de 9 tilfælde er angivet et løsladelsestidspunkt i detentionsrapporten (i et af tilfældene dog ikke i rubrikken hertil på forsiden af detentionsrapporten, men på bagsiden under tilsynsnotater).

Om det manglende notat om løsladelsestidspunkt henviser jeg til pkt. 2.6.

I et af de 4 tilfælde hvor der mangler angivelse af løsladelsestidspunkt, er tidspunktet for udlevering af effekter angivet, og jeg går ud fra at løsladelsen er sket samtidig med udlevering af effekterne. I et af de andre tilfælde fremgår det af tilsynsnotaterne at den pågældende blev afhentet på et nærmere angivet tidspunkt, og i yderligere et tilfælde at den pågældende blev udtaget af detentionen på et nærmere angivet tidspunkt. Også i disse tilfælde går jeg ud fra at løsladelse er sket i tilknytning til disse tidspunkter. I det sidste tilfælde er det ikke muligt at se hvornår den pågældende blev løsladt (eller udtaget af detentionen).

I 6 af de 8 tilfælde hvor tidspunktet for løsladelse fremgår enten direkte eller indirekte, er der gjort notat om tilsyn inden for den sidste halve time inden løsladelse. I de resterende 2 tilfælde ligger seneste tilsyn før løsladelsen henholdsvis 1 time og 10 minutter og 45 minutter forud for løsladelsen. Det drejer sig om j.nr. 1400-70321-00005-03 og AP.nr. 280/03.

Da der kun i et enkelt tilfælde så vidt ses enten ikke er ført tilsyn med eller ikke gjort notat om udførte tilsyn helt frem til tidspunktet for udtagelsen af detentionen, giver det mig ikke anledning til bemærkninger.

Med få undtagelser er der sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 1, i alle tilfælde. 30-minutters-reglen er således overholdt ved stort set alle tilsyn. De overskridelser der har været, har været på mellem få minutter og 45 minutter.

I alle tilfælde er der anført initialer eller (for)navn på den polititjenestemand der udførte tilsynet, og gentagelsestegn.

Om anvendelsen af initialer henviser jeg til det under pkt. 2.4.2. anførte.

Til orientering for Politimesteren i Holbæk kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse anmodede Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det er tilstrækkeligt at angive fornavne (min endelige rapport af 27. marts 2002). Rigspolitchefen og Justitsministeriet besvarede ikke mit spørgsmål direkte, men jeg udledte af Rigspolitchefens udtalelse og gengivelsen heri af Politimesteren i Slagelses indskærpelse af at der skal anføres navn eller initialer, at det ikke er tilstrækkeligt – heller ikke selv om der på det pågældende tidspunkt ikke er andre ansatte det pågældende sted med samme navn. I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 bad jeg Justitsministeriet om at meddele mig hvis denne antagelse er forkert. Justitsministeriet er ikke kommet med bemærkninger i den anledning.

Jeg går ud fra at angivelse af navn i alle tilfælde fremover vil ske ved såvel fornavn som efternavn.

De to første tilsyn skal, som nævnt, ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Jeg har i tilknytning til denne regel i forbindelse med min inspektion af detentionen i Slagelse bl.a. anført følgende (i min rapport af 27. marts 2002):

” ...

Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.

...”

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende inspektion af detentionen i Slagelse den 24. oktober 2001 har jeg i den anledning anført følgende:

”Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Rigspolicefen. I Rigspolicefens udtalelse af 20. august 2002 er om dette spørgsmål anført følgende:

’ ...

Rigspolitiet kan tilslutte sig ombudsmandens fortolkning af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 2. Idet bestemmelsen øjensynligt har været anvendt forskelligt i politikredsene, har Rigspolitiet i en skrivelse til politikredsene præciseret, at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse, inden man kan benytte den elektroniske overvågning.

Rigspolitiet vil ved revidering af kundgørelsen foretage en præcisering af kundgørelsens § 18, stk. 2.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det af Rigspolicefen anførte.

Jeg tager det oplyste til efterretning.”

Det er i alle tilfælde angivet enten ved et ”F” (fremmøde), et ”E” (elektronisk) eller et gentagelsestegn hvilken type tilsyn der var tale om.

I 3 tilfælde skete de to første tilsyn efter den endelige anbringelse ved personligt fremmøde. I alle de 6 øvrige tilfælde er såvel det første som det andet tilsyn efter den endelige anbringelse sket elektronisk.

Kundgørelsen er således ikke overholdt på dette punkt i 6 tilfælde, hvilket er beklageligt.

Jeg går ud fra at politimesterens indskærpelse af kundgørelsen også har omfattet pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

Rubrikkerne til den tilsynsførendes bemærkninger er udfyldt i alle tilfælde på nær 2. De hyppigst anvendte bemærkning er ”sover” og ”vågen”.

I flere tilfælde er bemærkningerne angivet med gentagelsestegn.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

I 6 af de 10 tilfælde er der angivet et løsladelsestidspunkt i detentionsrapporten, i et tilfælde under tilsynsnotaterne. I 3 tilfælde går jeg, som nævnt under pkt. 2.5., ud fra at løsladelsen er sket samtidig med udlevering af effekter og i tilknytning til henholdsvis udtagelse af detentionen og afhentning.

Det er en fejl at der i 4 tilfælde mangler notat om løsladelsestidspunktet.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnings- og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pje-

ce/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte.

Som det fremgår under pkt. 1, blev det under inspektionen konstateret at vejledningen findes på en hylde under visitationsskranken, og det blev oplyst at den udleveres til de tilbageholdte ved løsladelsen.

I ingen af de 10 tilfælde er rubrikken i detentionsrapporten til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte, udfyldt.

Det er således ikke i noget tilfælde muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1.

Jeg må ud fra det oplyste under inspektionen lægge til grund at pjecen er (forsøgt) udleveret til den tilbageholdte i forbindelse med løsladelsen.

Det er beklageligt at der ikke i et eneste tilfælde er gjort notat om at pjecen er (forsøgt) udleveret til den tilbageholdte ved løsladelsen.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Holbæk, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef

